

...І Час завмер,
Уставши тут
На чатах...

Могила
Невідомого
Солдата...

Шепоче листя,
падає додолу,
А вітер тихо стогне і рида...

І ти згадаєш
Матір
Невідому,
Що й досі жде,
І досі вигляда...

І ти згадаєш
Той весняний цвіт —
Обпалений,
Обраний металом, —
І тих дітей,
Що сиротами стали,
Іще й не народившись
На світ...

1957

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська

поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.